

Néhány szóban Monorról

Tisztelt Látogató!

Cégünk telephelyei Monoron vannak, a cég alapítói monoriak, kollégáink egy része monori és azok akik ide járnak dolgozni már sok szállal kötődnek Monorhoz. Ezért gondoljuk azt, hogy honlapunkon is helyt kell adnunk néhány sorban Monornak és az itt élő és dolgozó embereknek.

Monor 1998-ban volt 600 éves. Ebből az alkalomból elkészült egy könyv, a „Monori Krónika”. Ebben a könyvben részletesen olvashatunk Monor történetéről, földrajzáról és az itt élt és élő emberekről. Néhány gondolat és részlet a könyvből: „Felemelő érzés visszatekinteni a múltunkra, az előttünk járókról hallani: hogyan éltek, mit hogyan csináltak maguk és a közösség javára. Ők is hús-vér emberek voltak, sikeresek, kevésbé sikeresek. De nem is ez a fontos, hanem az, hogy egymással minél több találkozási pontot kerestek. Keressünk mi is, s ezen keresztül összekovácsolódva tegyünk meg mindent városunkért ! Ha ezek a kapcsolatok sikeresek, akkor településünk fejlődik, és ebből az egyén is profitál. Tisztelet Őseinknek, akik a múltban a mi jelenünket építették. Nekünk pedig az a feladatunk, hogy a múltból okulva ne csak jelenünkre, hanem építő szándékkal jövőnkre is gondoljunk”

Monor természeti földrajza: Monor város a Duna-Tisza közén, Budapesttől körülbelül 30 km-re délkeletre fekszik. Monortól kb. 25 km-re Budapest irányában található az ország nemzetközi repülőtere. Pusztavacs, a mai Magyarország mértani középpontja is kevesebb, mint 20 km távolságra van Monortól. Aki meglátogat minket, érkezhetsz autóval, vagy vonattal, hiszen városunkon halad át a 4-es főút és a 100-as vasútvonal.

A látogató Monoron lépten-nyomon találkozhat a „Strázsa” és a „Forrás” elnevezésekkel. A Strázsa az Északi-középhegység egyik legdélebbi „hegycsúcsa” Monor északi határában. A Forrás pedig a város egyetlen helyi védettséget élvező területe. Persze a Strázst csak jókora túlzással lehet hegynek nevezni, hiszen a 191 méteres csúcs esetén még a domb elnevezés is enyhe nagyolás. Bár nem az elnevezés a lényeg, mégis fontos a mi Strázsa-hegyünk. Ugyanis a Strázsa a Gödöllő-Monori-dombság, az Északi-középhegység, sőt az egész Északnyugati-Kárpátok egyik legdélibb pontja. Monor tehát – legalábbis a geográfusok szerint – a Kárpátok és az Alföld határán fekszik. A hagyomány szerint az Alföldre simuló Strázsa-hegyről kémlelték a környéket a török korban.

Meghatározó közete a lösz. Ebbe mélyítették a pincéket, ezt használták a rakott fal és vályog készítéséhez, ebből égették a téglát és ezen képződtek a környéken foltokban előforduló, kiváló minőségű mezősi talajok is. A Strázsan mammutmaradványokat is találtak.

A város belterülete azonban már az Alföldön fekszik, ahol a Dunából kifújó vékony lepelhomok fedi a felszínt. Az Alföld nem az a tengersík vidék városunk határában, amit Petőfi megénekelt, hanem inkább kisebb kiemelkedésekkel és mélyedésekkel tagolt tökéletlen síkság. Azt mondják Monor – Rómához hasonlóan – hét dombon terül el.

Némi igazság van is ebben a kijelentésben, hiszen a tavaszi magasabb belvizek sok alig észrevehető mélyedésben egészen a felszín közelébe emelkednek, más részek viszont „messze” kiemelkednek a vízből.

A monoriak által kedvelt Forrás környékét – elsősorban növényzeti értékei miatt – 1993-ban nyilvánították helyi jelentőségű védett területté. Az üde rétből itt vízigényes fűzfélék ligetes csoportjai emelkednek ki, a völgy legmélyebb részén pedig nádas található. A lágyszárúak jellegzetes képviselői a mocsári gólyahír és a fekete nádalytő. A domboldalak növényzetét száraz gyepek, cserjések alkotják. Pusztagyepék védett növénye a budai imola. A cserjék közül galagonya, kecskerágó, vadrózsa és kökény található itt. A talajvíz táplálta Forrás vízmennyisége valaha a nagyobb esőzések, záporok, zivatarok vagy a tavaszi hirtelen hóolvadások idején megnövekedett, és a közvetlen környékén lefolyástalan mocsárterületet hozott létre. Az utóbbi évtizedekben a rendkívüli szárazság miatt a nagy vízigényű mocsári és lápi fajok, így a gyékény-, nád- és sásfajok uralmát a kevésbé vízigényes fűzfélék vették át. Kirándulásaink alkalmával az állatvilág néhány szép példányával is találkozhatunk. A gyíkokat a fürgegyík és a zöld gyík képviseli. A terület kiváló élőhely a békák egyes fajai számára. A madarak közül élelemre és fészkelő helyre talál a sárgarigó, a fülemüle és az erdei pinty. Az emlősök közül legtöbbször mezei nyúlal és őzrel találkozhatunk.

A természetes növénytakaróból és állatvilágból Monor más részein nagyon kevés maradt. A közeli Csévharaszt és Nyáregyháza között terül el az ország egyik legszebb homoki erdőssztyep-vidéke. Valaha Monor egész területére ezek az erdős puszták voltak jellemzők. Helyüket az elmúlt két évszázadban szántóföldek, szőlő- és gyümölcssterületek valamint biológiai szempontból csekély értékű ültetett erdők vették át. A nagyüzemi mezőgazdaság megszűnése óta azonban újra teret kezd hódítani az eredetihez hasonló vegetáció és visszatelepült néhány érdekes állatfaj is. Monor határában újra vannak ürgék és megjelentek a rájuk vadászó kerecsensólymok is.

Monor lakossága Monorierdővel együtt is valamivel kevesebb mint 20 000 fő. A központ, amit a helyiek „város”-nak neveznek hamisítatlan kisvárosi hangulatot áraszt. Olyannyira, hogy volt olyan időszak, amikor a filmesek egymás után jöttek hozzánk a kisvárosi hangulatot megörökíteni. Az évszázadok során Monort háromszor avatták várossá. Legutolsó – remélhetőleg végleges – várossá avatása 1989-ben történt. A közelmúltban Monor a Monori járás központja volt, ma természetesen módon a monori kistérség centruma. Két középiskolája, egészségháza, zeneiskolája, helytörténeti múzeuma és tűzoltósága a kistérség igényeit is szolgálja. Monor csendes kisváros. Talán ezért költöznek hozzánk sokan a nagyvárosokból, elsősorban Budapestről. A kisvárosi élet velejárója, hogy közösségi programjainkat szívesen látogatják a monoriak és a környékeliek. Több olyan kulturális rendezvény van a városban, amely megmozgatja az embereket: a farsangi és iskolai bálók, tavasszal a Monori Májusi Napok rendezvénysorozata, sport rendezvények, az új bor tiszteletére rendezett Orbán napi program, ősszel pedig a szüreti felvonulás.

Tisztelettel és szeretettel fogadjuk vendégeinket!